

Doften av ramslök fyller det blommande berget

Det vita floret av körsbärsblommor över Kinnekulle börjar lösas upp, men nu kommer doften. Doften av ramslök som går i blom. Följ med på ett strövtåg till en plats där himmel och grönska möts i försommartiden.

För ett antal år sedan åkte jag genom halva Sverige för att se det vidunderligt vackra Brösarps backar och bokskogen på Österlen. Sedan upptäckte jag Kinnekulle. Så mycket närmare, så mycket mer uttrycksfullt. Munkängarna drar i mig varje år. Så värst mycket ängar är det inte, utan ett tempel där ståtliga askar utgör pelarna och solljuset skimrar i de späda löven. Där marken är täckt av ramslök, en del med knoppar som bara väntar på det avgörande ögonblicket, andra redan öppna för oss att ta in med alla sinnen.

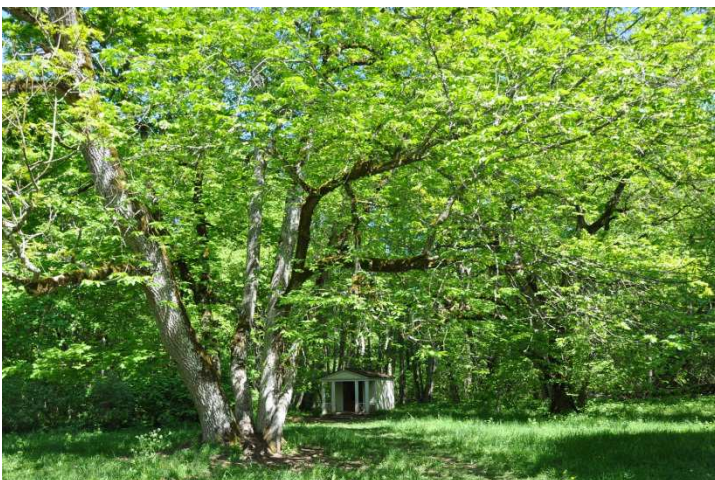
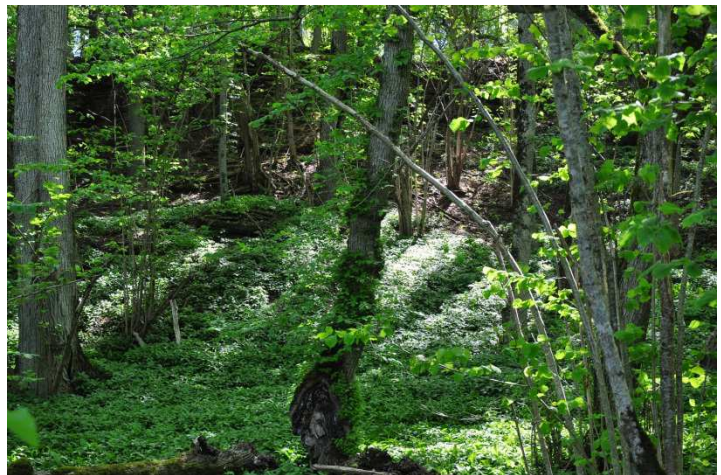
På snabbt besök

Men vad är det som larmar längre bort? En turistbuss. Och en till. De vandrar i flockar på stigarna som nyss var mina. Deras blickar tar på träden som jag nyss pratade vänligt med. "Och då sa den andre: 'Cigarrerna kan väl inte vara slut', men han svarade..."

En mening ur en rolig historia vinkar förbi när vi möts på stigen.

Ja, jag är stolt och glad över att Munkängarna och Kinnekulle är ett turistmål. Vi kan ju inte förvänta oss att få ha det här i fred. Det är helt enkelt för vackert

för det, och jag gläds över turistbussarna som ger sig upp på de trådsjala vägarna på platåberget, som får de små butikerna och caféerna att leva, och som ger Stefan på Gästgivaregården bråda tider.

Sparsmakat

En stund senare skyndar turisterna åt motsatt håll, och jag är glad över att slippa uppleva Munkängarna i flock. Den här platsen, liksom hela det vidunderliga Kinnekulle, vill jag smaka av i stillhet. Men smaken av ramslök får jag vänta med, här i naturreservatet får inget plockas.

Text och foto: Anna Nyberg/Fux Media